

အသစ်စက်စက်အစအဆုံး : ရုပ်ပြ

ရှား

မာကျွေး

ပါဝင်သော

မာကျွေး

ရသန့်မှတ်စု

ဆင်းရဲခြင်းလွတ်ကင်းအောင်

ဆေးချင်းသစ်

၀ ၄ ၈ ၁၂ ၁၆ ၂၀ ၂၄ ၂၈ ၃၂ ၃၆ ၄၀ ၄၄ ၄၈ ၅၂ ၅၆ ၆၀ ၆၄ ၆၈ ၇၂ ၇၆ ၈၀ ၈၄ ၈၈ ၉၂ ၉၆ ၁၀၀

မျိုး စာပေဌာန

ဝိဝိဓသဘာဝ
ဆန်းစစ်ခြင်း၊ လေ့လာခြင်း၊ ကောင်းမွန်ရေး

မင်းသိန်းလွင်

ရှားရှားပါးပါး ဥဩတွန်သံကြားလိုက်၍ ကြည့်
လိုက်တော့....အ ထ က(၃) ကျောင်းဝင်းထဲမှ
သစ်ခြောက်ပင်ကြီး၏ အကိုင်းတစ်ခုထက်တွင်..
ရှိနေခြင်း ဖြစ်သည်..

ကျောင်းဝင်းရှေ့တွင် သူ့လိုပင်
လာစောင့်နေကြသော ကျောင်းသား
မိဘများကို တွေ့ရသည်...

ဒီနေ့ ဆယ်တန်းစာမေးပွဲ၏
လေးရက်မြောက်နေ့....အချိန်က
ဆယ့်တစ်နာရီ လေးဆယ့်ငါး
ကျောင်းသား ကျောင်းသူတချို့
ထွက်လာနေကြပြီ...

ပွဲကြီးလည်း
သုသမီး
ရတနာပွဲကြီး
ဆယ်တန်းဖြေ
တာကို လာ
စောင့်နေခြင်း
ဖြစ်သည်....
ရတနာ က
စာတော်သည်
ထူးချွန်သည်

မှတ်မိသေးသည်
ရတနာ ကိုးတန်း
အောင်စာရင်းသွား
ကြည့်ပြီး ပြန်လာ
တုန်းက....ကျပျှင်
လက်ကမ်းကြော်ငြာ
လေးငါးမျိုးပါလာ၏..

စာမေးပွဲအောင်၍
သမီး ပျော်နေချိန်မှာ
ပွဲကြီးက ကျပျှင်
ကြော်ငြာများကို
ဖတ်ကြည့်ရင်း စိတ်
လေးနေသည်....
ဆယ်တန်းက..
အရေးကြီးသည်..

ဘဝရှေ့ရေး
အတွက်...ရွေး
ချယ်ခွင့်ရမည့်
လမ်းဆုံလမ်းခွ
တစ်ခုလည်း
ဖြစ်သည်..

သမီးလေး နှစ်ချင်းပေါက် ဆယ်တန်းအောင်သွားစေချင်သည့်ဆန္ဒပွင့်ရှိအောင်ထံမှာရှိ
နေသည်...တခြား မိဘများနည်းတူ သမီးကို ကျွဲရှင် ကောင်းကောင်းထား၍ ပံ့ပိုးပေး
လိုက်ချင်သည်...

ခုပြကြည့်....သမီး သူငယ်ချင်း
တစ်ယောက်က သူ့အိမ်မှာ ပိုင်း
ခေါ်သင်မည်.....လူဆယ်ယောက်
စုနိုင်လျှင် တစ်ယောက်တစ်သိန်း
ကျမည်ဟု ပြောနေလေသည်..

သမီးက အိမ်အခြေအနေကို
သိနေသူမို့လည်း စကားကို
ထိန်းထိန်းသိမ်းသိမ်းပြော
ရှာသည်...

နေပါဦးဟယ်
ကျွန်ုပ်တွေ နှစ်စမ်း
ကြည့်လိုက်ပါဦး
မယ်..

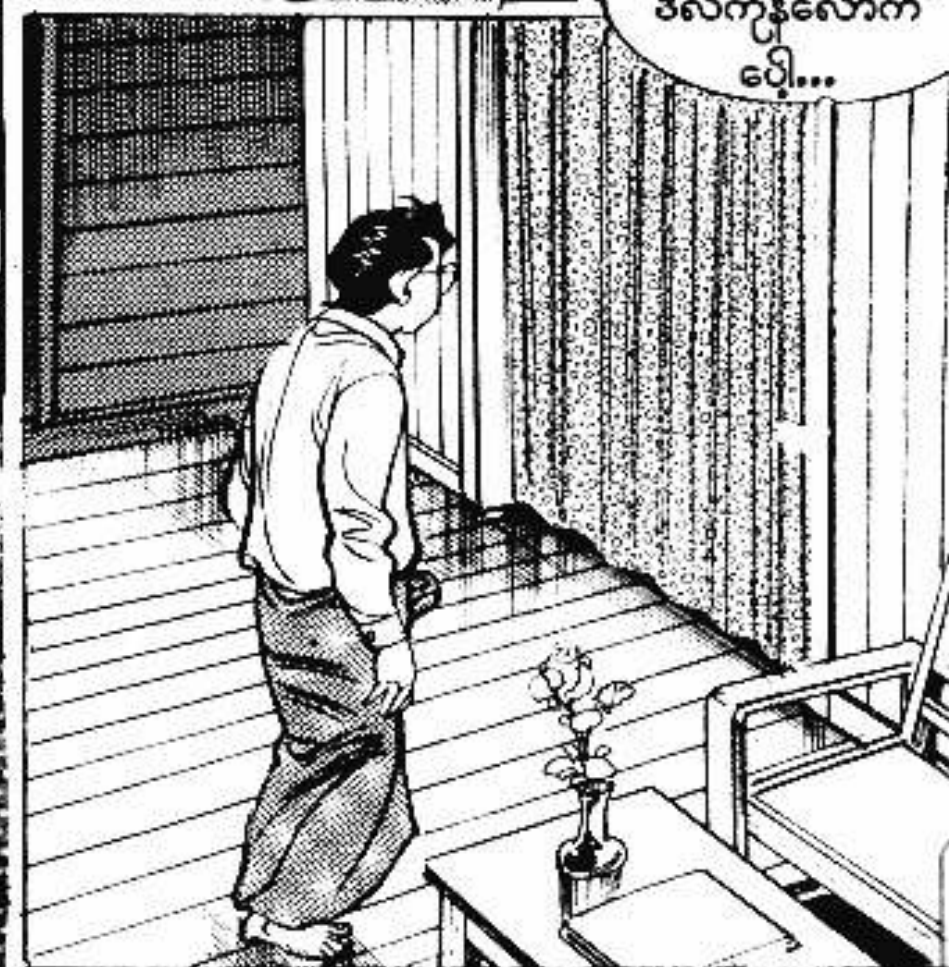
အဖေတို့နဲ့လည်း
တိုင်ပင်ရဦးမှာ ပြီးတော့
နည်းနည်းလည်းစောပါ
သေးတယ်

စောတယ်ဆိုပြီး
ပေါ့မနေနဲ့နော်....ဆရာ
ကောင်းတွေ မပွားနိုင်ဘဲ
လက်လွတ်သွားဦးမယ်..

အေးပါဟယ်
ဒီလကုန်လောက်
ပေါ့...

သမီးတို့ စကားကိုကြားတော့ ပွဲကြီးနောက်ဖေးသို့ဝင်
ကာ...အိမ်ရှင်မနှင့် တိုင်ပင်ရတော့သည်...

မြင့်...

ဘာတုန်း
ကိုယ်လည်း

သမီးကြီးက
တော့....သူငယ်ချင်း
တွေနဲ့...ဆယ်တန်း
ကျူရှင်ကိစ္စ တိုင်ပင်
နေကြပြီ...

နီးသည့် မြို့မြို့မော်က ပွဲကြီး အား
ပူဇော်စွာနှင့် လှမ်းကြည့် ပြီး..

ဘယ်လိုလုပ်
ကြမလဲ...ကျူရှင်လေးတော့
ထားပေးမှ ဖြစ်မယ်ထင်တယ်
ဒီနေ့ထိ ဘာကျူရှင်မှ မယူဘဲ
ကိုးတန်းအောင်လာခဲ့တာလေ...
သုဘက်က တာဝန်ကျေ
လှပြီ...

အေးကွာ...
ငါလည်း သမီး
ထွန်းထွန်း ပေါက်ပေါက်
ဖြစ်အောင်...ကျူရှင်
ထားပေးလိုက်ချင်
တာ...

ရှင်အလုပ်က
လည်း လခအပြင်...
ဘာမှ မရတော့ဘူးလား
နည်းနည်းပါးပါး ကြံစမ်း
မိနစ်စမ်းပါဦး

ခက်တယ်ကွာ
ရာထူးတက်ရင် နယ်
ပြောင်းရမှာမို့လို့...ရန်ကုန်
က....မရွေးအောင် မနည်း
လုပ်ထားရတာလေ ရာထူး
ရှိမှ.....လုပ် ပိုင်ခွင့်ရှိ
မှာပေါ့..

တော်ပြောလိုက်ရင်
ဒါပဲ....ကိုယ်က နေရာကောင်း
ရထားတာ.....လုပ်တတ်ရင်
ဘေးပေါက်လေး ဘာလေးရ
မှာပေါ့....သူများတွေလည်း
ဒီလိုပဲဟာ...

လုပ် ပိုင်ခွင့်..
အလွဲသုံးစားလုပ် ပြီး
လောဘထားရင် သောက
ပွားလိမ့်မယ်နော်..

လောကီသား
ဖြစ်လာရင် လောဘ
ထားရမှာပဲလေ...

လောဘ
ဒေါသ မောဟကို
ချုပ်ထိန်းပြီး...ရောင့် ရဲ
မှုကို လက်ကိုင်ထား
စမ်းပါ...

အဲဒါက ဘာသာရေးလေ
 လောကထဲမှာ ကျင်လည်ပြီး...
 ကိုယ့်ဘဝ တိုးတက်ချင်ရင်တော့
 လောဘထားမှ ရတော့မပေါ့...ရှင်ကို
 ကျွတ်က တိုက်ဝယ်ပေးကားဝယ်ပေး
 လို့.....ပူဆာနေတာ မဟုတ်ဘူး...
 ကိုယ့်သားသမီး မျက်နှာမငယ်
 အောင်ပဲ..ကြိုးစားခိုင်းတာ

အနီးသည် ပြောတာ မှန်နေ၏...
 ရောင့်ရဲခြင်းနှင့် စီးပွားရှာလိုကတော့
 ကြိုးပမ်းမည် မဟုတ်

သူတို့အဖို့
 အဆင်မပြေမှု
 များကြောင့်
 ဒါနအမှု များကို
 လက်လွှတ်ခဲ့
 ရပြီး ဖြစ်၏...

ဒီကြားထဲ ဗုဒ္ဓအဆုံးအမထဲမှ...
 ရောင့်ရဲခြင်းကိုပါ ထပ်စွန့်လွှတ်ရလျှင်
 တော့.....လူဖြစ်ရိုးတော့မည်...

သို့သော်လည်း နီးသည်၏
တောင်းဆိုမှုကလည်း တရား
မျှတနေပြန်သည်...တောင်းဆို
တာကလည်း သူ့အတွက်မဟုတ်

ရင်နှစ်သည်းချာ၏ စိတ်ခွန်အား တိုးတက်စေဖို့
ဖြစ်နေသည်ဆိုတော့ ပွဲကြီးရင်ကို နည်းနည်းတော့
ထိသွား၏...

အေးလေ သူက အိမ်ထောင် ဦးစီး တစ်ယောက်ကိုး
ဒီတော့ ပွဲကြီးငွေဘယ်လို ဂျာရမလဲဆိုတာ....
တွေးလာရတော့၏...

သူ....အိမ်ရှေ့
ပြန်ထွက်လာ
သောအခါ....
သမီးက
စာအုပ်ဆိုင်
လေးထဲ...
ရောက်နေပြီ....

က(.....)ဌာနမှ
မြို့နယ်ရုံးတွင် အထက်
တန်း...စာရေး တစ်ယောက်
ဖြစ်သည်.....လစာနှင့်
မလောက်ငွေသဖြင့်.....
အိမ်တွင် စာအုပ်အငှား
ဆိုင်လေး ဖွင့်ထား၏..
အရင်က အခြေအနေ
သိပ် မဆိုးလှသော်လည်း
တဖြည်းဖြည်း စာဖတ်သူ
နည်းလာသဖြင့်..အားကိုး
လို့...သိပ်မရတော့..

ဖေဖေ မနက် ဖြန်
နေ့နည်ကျရင်လေ...
ရှင်ရှင် သွားကြည့်ကြ
မလိုဘဲ စုလွဲတို့လာခေါ်
လိမ့်မယ်...အံ့ဒါ...

သမီးကြည့်ချင်ရင်
လိုက်သွားပေါ့..

တကယ်နော်
ဖေဖေ...

ပွဲကြီး ခေါင်းညှိတ် ပြရင်း...
ငွေ နှစ်ထောင် ထုတ်ပေး
လိုက်၏...

သမီးက ပိုက်ဆံကို စိတ်မပါသလို လှမ်းယူသည်...

ဒီလိုနေမျိုးမှာ မိသားစုလိုက် သွားချင်ရာသွား စားချင်ရာစားဟု ပြောပြီး စိတ်လွတ်
ကိုယ်လွတ် ပျော် ခိုင်းလိုက်ချင်သည်... ပွဲကြီးတို့ ငယ်ငယ်က...ငွေတစ်ရာလောက်ရှိလျှင်
မနည်းကုန်အောင်သုံးရတာ မှတ်မိသေး၏..

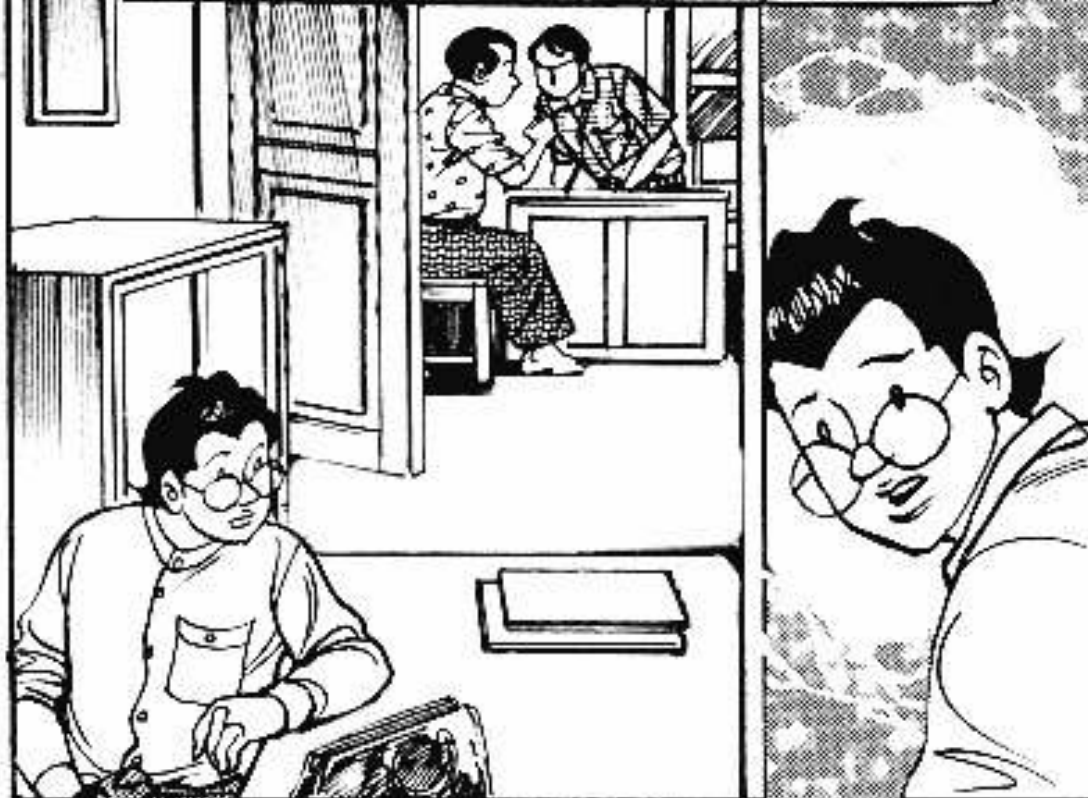

ဒီနေ့မှာတော့ ငွေ နှစ်ထောင်နှင့်
ရရှိ၍ သွားကြည့် ခိုင်းမိသဖြင့်
သမီးက မျက်နှာ ပျက်နေချေပြီ..

ပွဲကြီး ရုံးစားပွဲတွင်
ထိုင်ရင်း.....ငိုနေမိ၏..

ထိုစဉ် အငယ်တန်းစာရေး ကျော့နိုင်ဦးနှင့်
ဧည့်သည် တစ်ယောက်တို့ တိုးတိုးကြိတ်ကြိတ်
ဆွေးနွေး နေကြသည်ကို တွေ့၏..

ခဏနေတော့ ဧည့်သည်က ဘေးဘက်ကို အကဲခတ်ပြီး
ကျော့နိုင်ဦး ကို ပိုက်ဆံ တစ်ထပ် လက်သိပ်ထိုး ပေးနေတာ
မြင်ရ၏..

ထို့နောက်
စကားအနည်းငယ်
ပြောပြီး.....ဧည့်သည်
ပြန်ထွက်သွား
တော့သည်...

ပွဲကြီး ထိုင်နေရင်းမှ ခံတွင်းချဉ်လာသဖြင့် လက်ဖက်ရည်
သောက်ရန် ရုံးခန်းထဲမှ ထွက်လိုက်စဉ်..

လက်ဖက်ရည်
ဆိုင်ပါကွာ...

ကျွန်တော်လည်း
လိုက်မယ်...

လက်ဖက်ရည်ဆိုင် ရောက်တော့
ကျွန်တို့ဦးကပင် စားသောက်စရာများ
မှာလိုက်သည်...

အဟင်း...
စောစောကပုဂ္ဂိုလ်
လေ....လုပ်ငန်းလိုင်စင်
လျှောက်ချင်လို့
လေ...

အဲဒါ
လျှောက်လွှာမရေး
တတ်လို့.....အကူအညီ
တောင်းတာ...

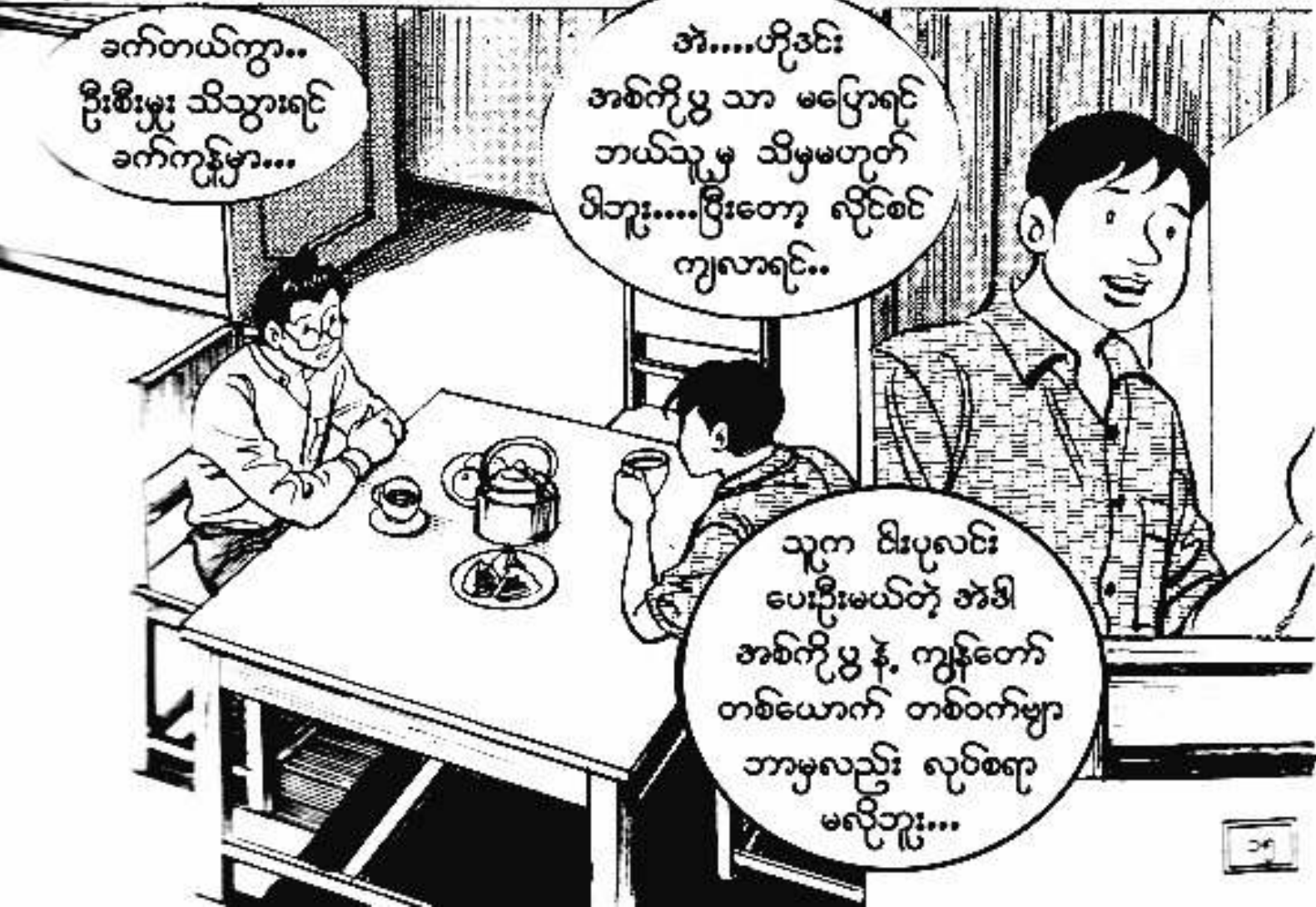
ပွဲကြီးဘာမှ မမေးဘဲ
ကျောနဲ့ပိုးဖြောင်း
ချက်....ပေးနေ၏...
နှုတ်မှ မရည်ရွယ်ဘဲ
စကားတစ်ခွန်း ထွက်
သွား၏....

ခက်တယ်ကွာ..
ငြီးစီးမှု သိသွားရင်
ခက်ကုန်မှာ...

အဲ....ဟိုဒင်း
အစ်ကိုပွ သာ မပြောရင်
ဘယ်သူမှ သိမှမဟုတ်
ပါဘူး....ငြီးတော့ လိုင်စင်
ကျလာရင်..

သူက ငါးပုလင်း
ပေးဦးမယ်တဲ့ အဲဒါ
အစ်ကိုပွ နဲ့ ကျွန်တော်
တစ်ယောက် တစ်ဝက်မျှာ
ဘာမှလည်း လုပ်စရာ
မလိုဘူး...

ပွဲကြီးမထင်မှတ်ဘဲ
ပြောထွက်မိသည့် စကား
တစ်ခွန်းက နှစ်ပုလင်းခွဲ
တန်သလို ဖြစ်နေ၏...

ဘယ်လိုလဲ
အစ်ကို ပွ..

ပွဲကြီး...ခပ်မဆိတ်
နေရင်း ခေါင်းညှိတ်
မိလိုက်သည်ထင်၏....
လျှောက်လို့ က.....
ပြုံးပြုံး ရှင်ရှင်နှင့်..
လက်ဖက်ရည် ဖိုး
တွေ.....ရှင်းနေပြီ.

ဖြစ်ပါ့မလား
ကွာ...တော်ကြာ
နာမည်ထွက်နေ
ဦးမယ်..

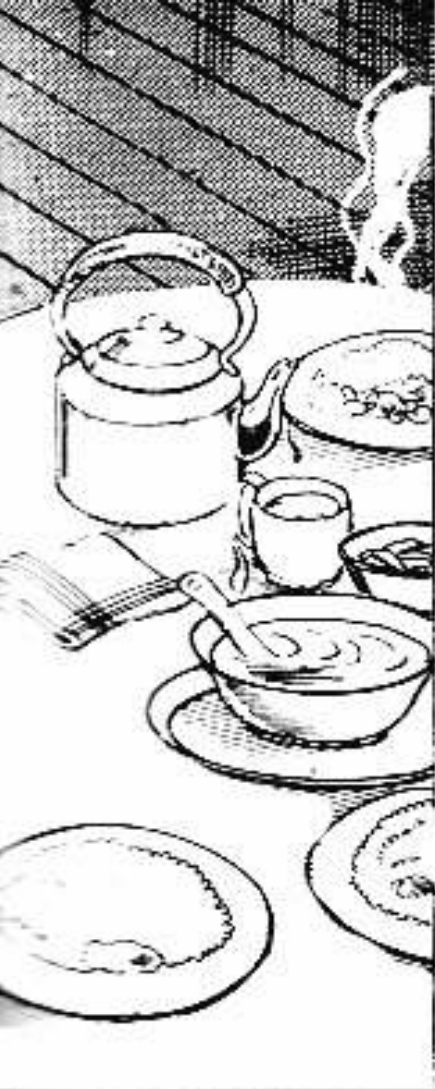

ဟာ...ဖြစ်ပါတယ်
အစ်ကို ပွ ရယ် ကျွန်တော်
တို့...ဒီလိုမှ မလုပ်ရင်
ဘယ်လိုလုပ် ထမင်းဝမလဲ
လာတဲ့လူတွေ ကျွန်တော်
ဆွံ့စေ့ပေးမယ်..

အစ်ကိုအိရောက်
လာတဲ့ လျှောက်လွှာတွေ
ကို....ဦးစီးမှူးလက်မှတ်
ထိုးဖြစ်အောင်သာလုပ်ပေး
ကျန်တာ ကျွန်တော်
ကြည့်ရှင်းမယ်...

မိသားစု ညစာ ထမင်းပိုင်းလေးက....ငါကလေးအိုးကပ်
ပဲဟင်းခို၊ ငမိရည်တို့နှင့် ခြင်ဆိုင်နေ၏...

အစ်မ...ရုပ်ရှင်
ကောင်းလား...

မကောင်းပါ
ဘူး...မောင်လေးရယ်
ပေါ့တောတောနဲ့.

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်
ရုံမှာ ကြည့်ရတာ
အိမ်ပဲပေါ့..

အိမ်ပါလိမ့်မယ်
လေအေးစက်က မအေး
ဘူး....အောက်မှာလည်း
ကြွတ်တွေ ဖြတ်ပြေးတာ
ခြေထောက်တောင်
ခလုတ်တိုက်တယ်..

ဟား...ဟား...ဟား
တော်ပြီ ခြုံထဲကရုံ
တွေမှာပဲ ကြည့်
တော့မယ်...

သားနှင့် သမီးက ပြောရင်းက
ထမင်းကို တက်သတ်ရိုက်
စားနေကြသည်..

မေမေ စားပြီးရင်
စုပုံထားလိုက်နော်
ကိုရီးယားကားပြီးမှ
သမီး ဆေးကြော
ပေးမယ်...

ဪ...ဒါကြောင့်
မြန် မြန်စားနေကြ
တာကိုး...

ဒီနေ့
ကောင်းခန်းရောက်
နေပြီ....ဖေဖေရေ..

ကလေးတွေ
အိမ်ရှေ့စာအုပ်ဆိုင်
ကိုလည်း နားစွင့်
ထားဦးနော်...

အင်းပါ
မေမေရဲ့...

ကလေးတွေ..
ထွက်သွား
သည့်နှင့်....
ပွဲကြီး က...
အိတ်ကပ်ထဲမှ
ငွေ သုံးထောင်
ကို....ထုတ်၍
မြို့ကို....ပေး
လိုက်သည်..

ဒါက...ဘာလဲ...

ပွဲကြီး ကျော်ဆိုင်းရင်း အစွမ်းအစကို ပြောပြလိုက်ပြီး
မကြာမီ ရမည့် နှစ်သောင်းခွဲကိစ္စပါ ပြောပြလိုက်ရာ
အနီးဖြစ်သူ၏ မျက်နှာက ဝင်းပသွား၏...

ဒါဆို ကျုပ်တို့
သမီးကြီးကို ကျွဲရှင်
ထားနိုင်ပြီပေါ့
နော်...

အဟင်း....ဒါမျိုး
ဟိုတုန်းကတည်းက
လုပ် ခဲ့ရင် ဒီလောက်
မိတ်မပူရဘူး...

အင်း...
ထင်ရတာပဲ
မိန်းမရယ်...

ရုတ်တရက် ဆိုသလို ဒယ်အိုး ဆရာတော်၏
ကိုယ်စားတုံ့ ထမင်း ကိုယ် ပြန်ဆန်းစစ်ကြည့်
ဟူသော အဆုံးအမကို သတိရလာသည်...

တောင်းစားတဲ့
ထမင်းလား...
ခိုးစားတဲ့ ထမင်း
လား...တိုက်စား
တဲ့...ထမင်းလား
တဲ့...

ပိုင်းပြီး စားသောက်ကြတော့ နန်းရော သားရော သမီးရော ဆွေမျိုးတွေရော
အေး.....ခံစရာရှိတော့ ကိုယ်တစ်ယောက်ထဲတဲ့...

ပွဲကြီးခေါင်းတယမ်းယမ်းနှင့် ဖြစ်နေ၏..
မယားကိုလည်း စိတ်ချမ်းသာစေချင် သမီးကို
လည်း.....ထွန်းပေါက်အောင် ပံ့ပိုးချင် မဟုတ်တာ
လည်း...မလုပ်ရဲနှင့်...ကိုယ့်သိက္ခာ ကိုယ်ရှက် ပြီး
အကြီးအကျယ် စိတ်ဒုက္ခ ရောက်နေတော့၏..